

ת"פ 49530/08/18 - מדינת ישראל נגד חכמון עבודות ריצוף ופיתוח בע"מ, יוסף חכמון

בית הדין האזורי לעבודה באר שבע
ת"פ 49530-08-18 מדינת ישראל נ' חכמון עבודות
ריצוף ופיתוח בע"מ ואח'

לפני: כב' סגן הנשיא השופט צבי פרנקל
המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד ששון יצחק
נגד
הנאשמים
1. חכמון עבודות ריצוף ופיתוח בע"מ
2. יוסף חכמון
שניהם ע"י ב"כ: עו"ד דותן ברדה

גזר דין

1. ביום 27.7.20 הרשעתי את הנאשמים בעבירות שיוחסו להם בכתב האישום, לפיהן הנאשמת קיבלה עובדים זרים לעבודה מבלי שהממונה או עובד משרד הפנים מטעמו התיר בכתב את העסקתם אצלה, כאשר הנאשמת העסיקה את העובדים המפורטים בסעיפים 4א'- 4י', 4טו'- 4טז' בכתב האישום, בתקופה שבין 8.5.16 ועד לתאריך 8.9.19 שלא על פי היתר כדין. בזמנים הרלבנטיים לאישום העובדים לא היו אזרחי מדינת ישראל או תושביה והנאשמת קיבלה אותם והעסיקה אותם מבלי שיהיו רשאים לעבוד בישראל בכלל ואצל הנאשמת בפרט.

כמו כן הואשמה הנאשמת כי העסיקה את העובדים המפורטים בסעיפים 4ה'- 4יז' בכתב האישום, ללא שהסדירה עבורם ביטוח רפואי כדין.

על פי כתב האישום הנאשם הפר את חובת הפיקוח המוטלת עליו ולא עשה כל שאפשר כדי למנוע את העבירות שביצעה הנאשמת. לנאשמת יוחסו עבירות לפי סעיפים 2(א) (1) לחוק עובדים זרים, תשנ"א-1991 (להלן- חוק עובדים זרים או החוק), העסקה שלא כדין, סעיף 2(א)+(2) לחוק האמור וכן סעיף 1יג לחוק עובדים זרים, העסקה ללא היתר. כמו כן יוחסה לנאשמת עבירה של העסקה ללא ביטוח רפואי, סעיף 2(ב) (3) לחוק. נוסף לעבירות האמורות ביחס לנאשמת, לנאשם יוחסה אחריות נושא משרה לפי סעיף 5 לחוק.

בהכרעת הדין הרשעתי את הנאשמים שיוחסו להם בכתב האישום.

ב"כ המאשימה ביקש לגזור על הנאשמת קנס בסך של 360,000 ₪ בגין העסקת העובדים וקנס של 77,000 ₪ בגין אי עריכת ביטוח רפואי. ב"כ המאשימה ביקש לגזור על הנאשם קנס בשיעור של 75,000 ₪ בגין אחריותו להעסקת העובדים וסך של 55,000 ₪ בגין אחריותו לאי עריכת ביטוח רפואי. הנאשמים ביקשו להקל בעונשם מהסיבה שנפלו קורבן לנוכלים שהציגו בפניהם מצג שמותר להעסיק את העובדים.

2. בהתאם לתיקון סעיף 113 לחוק העונשין, בשלב הראשון עליו לקבוע האם מדובר בהרשעה בעבירה אחת או בכמה עבירות. אם מדובר בכמה עבירות יש לקבוע אם הן מהוות אירוע אחד או אירועים נפרדים. בשלב השני עליו לקבוע את מתחם הענישה ובשלב השלישי את נסיבותיהם האישיות של הנאשמים.

3. אף על פי שמדובר בכמות גדולה של עובדים בהתאם לפסיקה, אני רואה בהעסקתם כאירוע אחד. מדובר בעבירה של העסקתם באותו זמן נתון ועל כן יש לקבוע מתחם ענישה אחד.

המאשימה ביקשה לראות בהעסקת כל עובד כאירוע בודד וביקשה לקבוע שמתחם הענישה בגין כל עובד הוא בין 25,000 - 55,000 ₪. כשהקנס המקסימלי בגין העסקת כל עובד הוא 116,800 ₪.

בגין אחריותו של נושא המשרה הקנס המקסימלי הוא 58,400 ₪ כאשר מתחם הענישה לטענת המאשימה הוא בין 20,000 - 50,000 ₪ בגין עובד בודד.

בגין העסקת עובדים ללא ביטוח רפואי, מתחם הענישה לעובד בודד הוא בין 5,000 - 10,000 ₪ לכל עובד וכך גם לגבי האחריות של נושא המשרה, כאשר הקנס המקסימלי הוא 116,800 ₪ (פי ארבעה מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין).

דיונים מקיפים על מתחם הענישה ראו בגזרי הדין שכתבה השופטת יפית זלמנוביץ גיסין בהע"ז 26860-09-17 **מדינת ישראל נגד שלומי דרעי** מיום 29.12.19 ובהע"ז 63001-01-18 **מדינת ישראל נגד דוד ויוסף אוכל רחוב בע"מ** מיום 13.7.20.

באותם גזרי דין ניתחה השופטת זלמנוביץ גיסין את הפסיקה לגבי רמת הענישה הראויה ואין מקום להוסיף על הניתוח המקיף שערכה.

4. לאחר שקבעתי את מתחם הענישה יש לדון בנסיבות המיוחדות של הנאשמים. הנאשמים טענו שהם נפלו קורבן לנוכלים שהציגו בפניהם מצג שהעובדים הם חוקיים. בטיעוניו טען ב"כ הנאשמים שהנאשם הוא מנכ"ל הנאשמת וקציבת העונשים כפי שמבקשת המאשימה משמעותה מכת מוות כלכלית לנאשמים. ב"כ הנאשמים טען שמצבו הכלכלי של הנאשם הוא קשה, לטענתו, הוא עבר לגור בשכירות ונגרם לו נזק גדול מהעסקת אותם עובדים בבית המלון.

הנאשם אמר שהוא עוסק בתחום קרוב ל - 30 שנה, עבודתו לא רבב והוא מבקש להמשיך להתפרנס בכבוד. המאשימה צירפה דו"ח עבירות של הנאשמת לפיו בשנת 2012 הוטל עליה קנס מנהלי בגין העסקת עובדים

זרים בניגוד לדין וללא ביטוח רפואי בשנת 2011 .

הנאשם טען שלא היה לו קשר לאותם עובדים אלא מדובר בחברה שהעסיקה אותם והוא רק היה מחויב לשלם להם.

5. ב"כ המאשימה ביקש להחמיר עם הנאשמים מאחר שניהלו הליך לאחר שהעובדה בוצעה במסגרת עבודתם. לנאשמת יש עבר פלילי ולאור אופי הטענות שהעלו במהלך המשפט אין מקום להקל עמם.

6. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ומשהנאשמים לא הציגו כל ראיות לגבי מצבם הכלכלי או נסיבות מיוחדות, לא מצאתי שיש נסיבות מיוחדות של הנאשמים שיש להקל עמם. הנאשם תיאר שהוא חזר לעבוד עם המלון ועיסוקיו ממשיכים להיות פעילים.

7. אף על פי שקבעתי שמדובר באירוע אחד אין להתעלם מתקופת ההתקשרות הארוכה וממספרם הגדול מאד של העובדים. בנסיבות אלה יש מקום לגזור על הנאשמת קנס בסך של 116,800 ₪ בגין העסקת כל העובדים. לשם השוואה בית הדין הארצי פסק בעניין בע"פ 61440-02-19 **דגימים בע"מ נגד מדינת ישראל** קנס בסך של 70,080 ₪ בגין העסקת שני עובדים בלבד בתקופה דומה.

אשר לנאשם, בגין אחריותו כנושא משרה להעסקת העובדים, אני גוזר קנס בסך של 58,400 ₪. מדובר במספר רב של עובדים ובתקופה ארוכה ועל כן הענישה צריכה להיות ברף העליון.

אשר להעסקת העובדים ללא ביטוח רפואי, לאור כמות העובדים אני גוזר על הנאשמת קנס בשיעור של 77,000 ₪ כאשר הקנס המקסימלי הוא 116,800 ₪ ועל הנאשם אני גוזר קנס בשיעור של 55,000 ₪ כאשר הקנס המקסימלי הוא 58,400 ₪. לגבי החומרה בהעסקת עובדים זרים ללא היתר ראו סעיפים 8 עד 10 בגזר דינה של השופטת יפית זלמנוביץ גיסין בהע"ז 26860-09-17 ולגבי החומרה בהעסקת עובדים זרים ללא ביטוח רפואי ראו סעיף 15 בגזר דינה של השופטת יפית זלמנוביץ גיסין בהע"ז 63001-01-18.

כמו כן אחייב כל אחד מהנאשמים לחתום על התחייבות להימנע מביצוע עבירות בהן הורשעו.

8. סופו של דבר, אני גוזר על הנאשמת קנס כולל בשיעור של 193,800 ₪. לאור טענות הנאשמת לגבי מצבה הכלכלי, אף על פי שלא הוצגו אסמכתאות, אאפשר לנאשמת לשלם את הקנס ב - 60 תשלומים שווים של 3,200 ש"ח כל אחד.

התשלום הראשון החל ביום 1.10.20 ובכל 1 בחודש שלאחר מכן. אם אחד התשלומים לא ישולם במועד, תעמוד יתרת הקנס שלא שולמה לפירעון מיידי.

הנאשם ישלם קנס כולל בשיעור של 113,400 ₪. לאור טענת הנאשם לגבי מצבו הכלכלי, אני מאפשר לנאשם לשלם את הקנס ב - 60 תשלומים שווים של 1,890 ₪ כל אחד.

התשלום הראשון החל ביום 1.10.20 ובכל 1 בחודש שלאחר מכן. אם אחד התשלומים לא ישולם במועד, תעמוד יתרת הקנס שלא שולמה לפירעון מיד.

כל אחד מהנאשמים יחתום על התחייבות להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע למשך שלוש שנים מהיום. הנאשמת תחתום על התחייבות בסך של 116,800 ₪ והנאשם על התחייבות בסך של 58,400 ₪. הנאשמים יחתמו על ההתחייבות עד ליום 1.10.20.

9. הנאשמים מופנים למזכירות בית הדין לחתום על התחייבויות להימנע מעבירה ולקבלת שוברי תשלום.

10. זכות ערעור כדין.

11. לבקשת הצדדים מהיום גזר הדין יישלח אליהם בדואר רשום ובאמצעות הפקסימיליה.

ניתן היום, כ"ו אב תש"פ, 16 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.